

VALERI PETROV

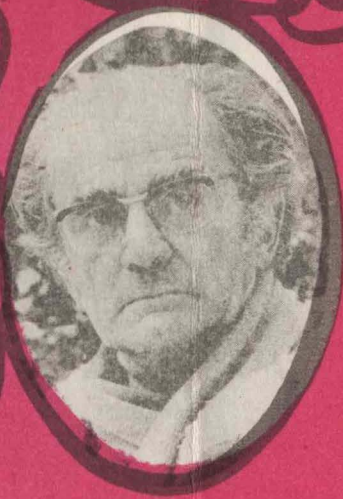
Słowo muszkieterskie

BAŁTYCKI TEATR
DRAMATYCZNY

im. Juliusza Słowackiego
w KOSZALINIE

Valeri Petrov ur. się w Sofii w 1920 r., ukończył liceum z włoskim językiem wykładowym a następnie — studia medyczne. W okresie wojny był członkiem BONSS (organizacja młodzieżowa). Zainteresowania literaturne, sztuką spowodowały, iż sam zaczął pisać, debiutując w 1949 r. zbiorem poetyckim zatytułowanym „Wiersze”. W 1952 r. wydaje II tomik poezji pt. „Dni w których żyjemy”, a w latach następnych ukazały się jeszcze: „Tam na zachód” (1954), „W miękkiej jesieni” (1961), „Poematy” (1962), „Deszcz pada, słońce świeci” (1967), „Kiedy spojrzysz w tył” (1969), „Dla śmiechu” (1970), „Poezje” (1973).

Jest także autorem scenariuszy filmowych do filmów: „Pierwszy punkt dzisiejszego posiedzenia”, „Na małej wyspie”, „Słońce i cień”, „Vaskata”, „Skąd się znamy”, a także znany jest jako autor wielu sztuk dramatycznych: „Gdy róża w tańcu zawiruje”, „Improwizacja” (sztuka napisana w północy z Radoj Ralinem), „Śnieg”, „Sł o muszkieterskie”, ponadto pisze utwory dla teatrów lałkowych.

Przez wiele lat pracował w korpusie dyplomatycznym we Włoszech i jako wspomnienia z tego okresu powstały interesujące dzienniki podróży pt. „Książka o Chinach”, „Atrykański notatnik”.

Jest zasłużonym działaczem bułgarskiej kultury, laureatem nagrody im. Dimitrova.

Anton Devetakov — znany w Bułgarii — aktor, reżyser teatralny i telewizyjny — debiutował w Polsce pierwszą samodzielną realizacją sztuki pt. „słowo muszkieterskie”. W 1961 r. ukończył w Sofii wydział aktorski i przez parę lat występował w teatrach bułgarskich m.in. w Sofii i w Kozigradzie, zdobywając także duże uznanie w kraju jako aktor filmowy. Wielki sukces aktorski odniósł już jako student w 1958 r., kiedy to na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Karłowych Warach otrzymał nagrodę na kreację aktorską w filmie pt. „Nasza droga” w reżyserii Vasil Kaceva.

Podczas studiów reżyserskich w Warszawie w latach 1963—68, które ukończył u profesora Bogdana Korzenińskiego, był kilkakrotnie asystentem w Teatrze Ateneum, m.in. współpracował przy realizacji sztuk: A. Osieckiej, „Niech no tylko zakwitną jabłonie”, T. Capote’a, „Spotkanie u Tiffany’ego”.

Był także asystentem Jana Kreczmara w „Sonacie widni” A. Strindberga. W 1965 r. na Międzynarodowym Festiwalu Sztuk Współczesnych w Berlinie sztuka A. Osieckiej „Niech no tylko zakwitną jabłonie”, w której Devetakov grał jedną z istotnych ról spektaklu, zdobyła główną nagrodę.

Pierwszą sztukę zrealizowaną po studiach była „Szklana menażeria” T. Williamsa, wystawiona w 1968 r. w Teatrze Dramatycznym w Sofii, przy współpracy scenografa Kazimierza Wiśniaka i kompozytora Jerzego Abratowskiego, w której Devetakov grał rolę Jim’a O’Conner. Utwór ten nagrodzony na Międzynarodowym Festiwalu Teatrów w Paryżu pierwszą nagrodą, odniósł wielki sukces.

Od tego czasu Devetakov współpracuje z wieloma teatrami w Bułgarii, m.in. wystawia w teatrach szkolnych, w Sofii.

W Teatrze Dramatycznym w S. Dimitrow realizuje „Trzecie słowo” A. Casony — sztukę, w której gra główną rolę, Pabla. Jest stałym reżyserem Teatru Telewizyjnego w Sofii, a także twórcą filmów i seriali telewizyjnych. W 1973 r. na Festiwalu Sztuk Telewizyjnych w Sofii zdobywa kolejną nagrodę — tym razem za sztukę pt. „Kłopoty Kiperów” — utwór poświęcony 500 rocznicy śmierci wielkiego astronoma, zakupiony również przez TV Polska.

Jest także wykładowcą inscenizacji na wydziale reżyserskim w Wyższej Szkole Teatralnej i Filmowej w Sofii.

Michael Tchernaev urodził się w Sofii w 1948 r. Od czterech lat mieszka i tworzy w Polsce. Rozpoczął w Bułgarii studia, kontynuował w warszawskiej ASP, na wydziale malarstwa (dyplom w pracowni prof. Tadeusza Dominika). Ponadto ukończył Podyplomowe Studium Scenografii u prof. Józefa Szajny. Jest malarzem, scenografem również próbuje pisać i komponuje muzykę do niektórych opracowywanych przez siebie spektakli.

Należy do grona najbardziej interesujących i obiecujących scenografów młodego pokolenia. Źródła inspiracji artysty to Witkacy, Szajna, Kantor, ale również sztuka Bizantyjska. Gdzieś między wschodem i zachodem, w kręgu własnych doświadczeń i przemyśleń znajduje się sam artysta i to co on tworzy.

Tchernaev chętnie operuje kolorem, intensywnymi złoconiami, czerwienią, błękitem, bielonią. Jednocześnie nie ogranicza się do strony malarskiej, chętnie operuje formą plastyczną, bądź w postaci wizyjnej, skomplikowanych tworów przestrzennych, bądź też form nieskonkretyzowanych, zmieniających się. Ważniejsze jego prace teatralne to scenografia do sztuki wg A. Frycza-Modrzejewskiego „Opoprawie Rzeczypospolitej” wystawiana przez Teatr im. Jaracza w Łodzi w 1977 r., „Stan wyjątkowy” w Teatrze Muzycznym w Gdyni, no i najgłośniejsza — opracowanie inscenizacyjno-scenograficzne „Szalonej Lokomotywy” wg Witkiewicza dla Teatru STU z Krakowa.

M. Tchernaev jest również malarzem, a jego obrazy są impresjami światła i koloru. W pracach artysty rzadko pojawia się określony kształt, konkretna forma, ślad rysunku. Obrazy mają tytuły czasem wręcz literackie „Stopa Boga”, „Sen o bombie atomowej”, ale za tymi konkretnymi tytułami nie zjawia się realistyczny obraz lecz barwna symbolika ekspresyjnie lub impresyjnie wyrażająca przeżycia i stany ducha artysty.

JACEK JACKOWICZ

Co wyróżnia muszkietera — szpada w ręku, w sercu ogień. W co muszkietier się ubiera W szpadę, pióra, i ostrogi. A czym się muszkietier szczyści, że za honor odda życie.

Glód — przechera, ni cholera muszkietierom nie doskwiera, wykolują każdą biedę, no bo jest ich trzech — plus jeden.

Jeden za wszystkich, wszyscy za jednego. Co podpira muszkietera — szpada, szpada go podpira. A co śni, gdy spać się kładzie bardzo proste — sen o szpadzie. A czym się muszkietier szczyści, że ze szpadą związał życie.

Glód — przechera, ni cholera muszkietierom nie doskwiera, wykolują każdą biedę, no bo jest ich trzech — plus jeden.

Jeden za wszystkich, wszyscy za jednego. Co muszkietier robi w łóżku — zawsze gotów jest do czynu, bo przy boku ma dziewszynę; bo ma szpadę pod pierzyną. A czym się muszkietier szczyści, że ze szczykiem przeżył życie.

Glód — przechera, ni cholera muszkietierom nie doskwiera, wykolują każdą biedę, no bo jest ich trzech — plus jeden. Jeden za wszystkich, wszyscy za jednego.

MAREK RAJSKI

- D'Artagnan
- Atos
- Portos
- Armais
- Król Ludwik XIII
- Kardynał Richelieu
- de Treville
- Książę Buckingham
- Madelaine
- Królowa Anna Austriajczka
- Madame Bonacieur
- Kraczmarka
- Kapitan

Inszenizacja i reżyseria: Anton Devetakov

Muzyka (piosenki): Celina Monikowska — Martini Muzyka ilustracyjna: Kiril Dontehev

SLAWOMIR SUROWIEC

VALERI PETROV
Słowo muszkieterskie (Czysta muskietarska)
Teksty piosenek: Asja Lantiugina
Przekład: Anton Devetakov i Andrzej Zarkiewicz

OBSADA:

- JACEK JACKOWICZ
- SLAWOMIR KRZYWIŹNIAK
- MAREK RAJSKI
- SLAWOMIR SUROWIEC
- FELIKS WOŹNIK
- MIECZYSLAW BLOCHOWIAK
- ANDRZEJ SKUPIEN
- JANUSZ TARTYLLO
- BOŻENA TROCIÓWNA
- URSZULA JURSKA
- JOLANTA KOZAK
- DIANA LOZIŃSKA
- ZBIGNIEW GRABSKI

Muszkietery i Gwardziści

Scenografia: Michael Tchernaev

Układy walk: Bronisław Borowski Włodzimierz Brudz

Asystent reżysera: Andrzej Zarkiewicz

Inspicjent: Zbigniew Grabski

Suffler: Elżbieta Okupska

SLAWOMIR KRZYWIŻNIAK

Na koń! Uważaj
na zakrętach,
honor królowej
w twoich rękach.

Na koń! Jak życie
długa droga,
a twoja sława
w końskich nogach.

Na końcu drogi
Londyn czeka,
a honor konia
w czyich rękach?

Na koń! A serce
w takt łomocze,
uważaj bracie,
bo wyskoczy.

Przez szpaler szpad,
co koń wyskoczy,
uważaj bracie
nie po oczach.

Na szpadzie krew
i koń twój parska,
królowa za to
cię pogłaska.

Za broń! Za broń!
choć w nos ci parska,
pstry koń, a na nim
laska pańska.

BOŻENA TROCIÓWNA

Kto się modli do sakiewki,
Kto od damy woli dziewczkę,
Koni głodno, komu chłodno,
Kto ma buty niewygodne,
A przyczaił się przed skokiem
Tu kieruje swoje kroki.

Do Madelaine
Prowadzą wszystkie drogi,
Do Madelaine
Na skrótę niosą nogi,
Do Madelaine
Raz z wiatrem, raz pod wiatr,
a Madelaine was w butelkę nabije i tak.

Kto za późno się obudził,
Kto ma skryty żal do ludzi,
Komu życie wyszło bokiem,
Bo podeskoczył za wysoko,
Nieuważny i odważny
Tu kieruje swoje kroki.

Do Madelaine
Prowadzą wszystkie drogi,
Do Madelaine
Na skrótę niosą nogi,
Do Madelaine
Czy z wiatrem, czy pod wiatr,
a Madelaine was w butelkę nabije i tak.

Ten kto rzeźki i pogodny,
Kto ma buty zbyt wygodne,
Kto nie wyparł się nadziei,
Kto się z ciebie w kulak śmieje
Tak, że trzęsą mu się boki,
Tu kieruje swoje kroki.

Do Madelaine
Prowadzą wszystkie drogi,
Do Madelaine
Na skrótę niosą nogi,
Do Madelaine
To z wiatrem, to pod wiatr,
a Madelaine was w butelkę nabije i tak.

ASJA LAMTIUGINA

TEATR WYRÓŻNIONY
ODZNAKA HONOROWA
„ZA ZASŁUGI W ROZWOJU
WOJEWÓDZTWA KOSZALIŃSKIEGO”

Dyrektor
— BOGUSŁAW PLANUTIS

Dyrektor artystyczny
— JANUSZ TARTYLLO

Kierownik muzyczny
— KAZIMIERZ ROZBICKI

Kierownik techniczny
— Józef Katbowski

Główny elektryk
— Stanisław Jeziorski

Elektroakustyk
— Jan Laskewski

Brygadier sceny
— Stanisław Kawalec

Kierownik pracowni krawieckiej
— Jan Marchniak

Kierownik pracowni stolarskiej
— Jan Swiderski

Malarz
— Józef Pietkiewicz

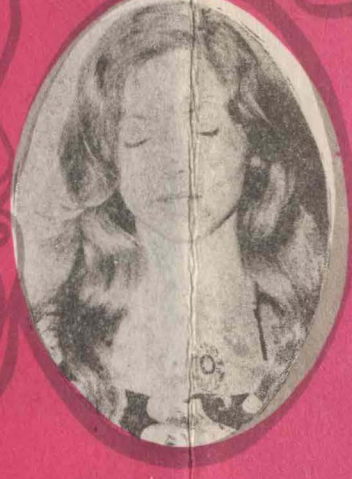
Modelator
— Tadeusz Gościński

Tapicer
— Władysław Teodorowicz

Farbiarka
— Apolonia Ruźmicka

Program wydaje:

Dyrekcja
Bałtyckiego Teatru Dramatycznego
Redakcja programu:
Magdalena Bilobran
Opracowanie graficzne:
Michael Czernaew

CELINA MONIROWSKA-MARTINI

STALE DNI GRANIA:

KOSZALIN
czwartek, piątek, sobota, niedziela

KOŁOBRZEG
czwartek

SZCZECINEK
piątek

Godziny przedstawień podawane będą
w prasie codziennej

PRZEDSPRZEDAŻ BILETÓW:

KOSZALIN

Biuro Obsługi Widzów, Bałtycki Teatr
Dramatyczny, ul. Pawła Findera 12,
codziennie w godz. 11.00—13.00.
Kasa Teatru na godzinę przed spektak-
lem.

ZAMÓWIENIA NA BILETY

Bałtycki Teatr Dramatyczny
Koszalin, ul. Pawła Findera 12
Biuro Obsługi Widzów: tel. 220-53
Kierownik biura
— Nadzieja Kosacka

Bieżące przedstawienia:
T. Middleton i W. Rowley

ZWODNICA
S. Grochowiak

KRÓL IV
Valeri Petrov

SŁOWO MUSZKIETERSKIE
Ośma premiera sezonu 1977/78
Dwudziście szesnasta premiera ETD